Permutace

Pro kterékoliv dvě množiny A, B symbolem B^A značíme množinu všech zobrazení $g : A \to B$. Jsou-li dále A, B, C jakékoliv tři množiny a jsou-li $g : A \to B$ a $h : B \to C$ jakákoliv zobrazení, pak je k nim definováno složené zobrazení $h \circ g : A \to C$. Připomeňme, že toto zobrazení $h \circ g$ je pro všechna $a \in A$ definováno předpisem $(h \circ g)(a) = h(g(a))$.

Zejména tedy pro libovolnou množinu X symbolem X^X značíme množinu všech zobrazení $\varphi : X \to X$. Pak pro libovolná dvě zobrazení $\varphi, \psi : X \to X$ je definováno složené zobrazení $\psi \circ \varphi : X \to X$ a toto zobrazení náleží opět do množiny X^X.

Uvažujme dále pouze libovolné bijekce $f : X \to X$. Takovým bijekcím říkáme **permutace** množiny X. Množinu všech permutací množiny X značíme $S(X)$. Je to podmnožina v množině X^X a je uzavřená vzhledem ke skládání zobrazení, neboť složením kterýchkoliv dvou bijekcí z $S(X)$ vznikne opět bijekce množiny X na X, čili zase prvek množiny S(X).

Budeme dále vyšetřovat pouze permutace konečných množin. Přitom budeme kvůli přehlednosti pracovat pouze s množinami tvaru $X = \{1, 2, \ldots, n\}$, kde n je přirozené číslo. Pak místo $S(X)$ budeme psát S_n. Permutace $\sigma \in S_n$ budeme zapisovat ve tvaru

$$\sigma = \begin{pmatrix} 1 & 2 & \ldots & n \\ i_1 & i_2 & \ldots & i_n \end{pmatrix},$$

kde pro každé $r \in \{1, 2, \ldots, n\}$ je $i_r = \sigma(r)$. Všimněme si, že pak $(i_1, i_2, \ldots, i_n)$ je obecně libovolná uspořádaná n-tice vzájemně různých prvků množiny $\{1, 2, \ldots, n\}$, takže jde vlastně o prvky $1, 2, \ldots, n$ zapsané v nějakém obecném pořadí. To znamená, že permutace $\sigma \in S_n$ tímto způsobem vzájemně jednoznačně odpovídají permutacím $(i_1, i_2, \ldots, i_n)$ prvků $1, 2, \ldots, n$ tak, jak je známe z kombinatoriky. Odtud plyne, že existuje

celkem $n!$ permutací množiny $\{1, 2, \ldots, n\}$. Kvůli odlišení ale budeme nyní uspořádaným n-ticím $(i_1, i_2, \ldots, i_n)$ vzájemně různých prvků množiny $\{1, 2, \ldots, n\}$ říkat **pořadí** prvků $1, 2, \ldots, n$.

Prvek $r \in \{1, 2, \ldots, n\}$ se nazývá **samodružným prvkem** permutace $\sigma \in S_n$, jestliže $\sigma(r) = r$.

Nechť $\ell > 1$ je přirozené číslo a nechť $\sigma \in S_n$ je permutace. Pak tato permutace σ se nazývá **cyklus** délky ℓ, existují-li vzájemně různé prvky $j_1, j_2, \ldots, j_\ell \in \{1, 2, \ldots, n\}$ takové, že platí $\sigma(j_1) = j_2$, $\sigma(j_2) = j_3$, $\ldots$, $\sigma(j_{\ell-1}) = j_\ell$, $\sigma(j_\ell) = j_1$ a $\sigma(r) = r$ pro všechna $r \in \{1, 2, \ldots, n\} - \{j_1, j_2, \ldots, j_\ell\}$. Takovou permutaci pak zapisujeme jednodušeji ve tvaru

$$\sigma = \begin{pmatrix} j_1 & j_2 & \ldots & j_\ell \end{pmatrix}.$$

Dva cykly $\sigma = \begin{pmatrix} j_1 & j_2 & \ldots & j_\ell \end{pmatrix}$ a $\tau = \begin{pmatrix} k_1 & k_2 & \ldots & k_m \end{pmatrix}$ z S_n se nazývají **nezávislé**, jestliže $\{j_1, j_2, \ldots, j_\ell\} \cap \{k_1, k_2, \ldots, k_m\} = \emptyset$. Řekneme, že cykly $\sigma_1, \sigma_2, \ldots, \sigma_t$ jsou vzájemně nezávislé, jestliže jsou nezávislé cykly σ_p, σ_q pro všechna $p, q \in \{1, 2, \ldots, t\}$, $p \neq q$. Je vidět, že nezávislé cykly spolu při skládání komutují.

Místo skládání permutací se někdy mluví též o součinu permutací.

Věta. Každou neidentickou permutaci $\sigma \in S_n$ lze vyjádřit ve tvaru součinu několika navzájem nezávislých cyklů. Toto vyjadření je jediné až na pořadí zmíněných cyklů.

Důkaz. Existenci uvedeného vyjádření dokážeme indukcí vzhledem k počtu samodružných prvků permutace σ. Poněvadž σ je neidentická permutace, existuje $i \in \{1, 2, \ldots, n\}$ takové, že $\sigma(i) \neq i$. Uvažme prvky

$$i,\ \sigma(i),\ \sigma(\sigma(i)),\ \sigma(\sigma(\sigma(i))),\ \ldots\ .$$

Značme prvky této posloupnosti $\sigma^h(i)$ pro $h = 0, 1, 2, \ldots$. Poněvadž množina $\{1, 2, \ldots, n\}$ je konečná, existují čísla $\varkappa, \lambda$ splňující $\varkappa < \lambda$ taková, že $\sigma^\varkappa(i) = \sigma^\lambda(i)$. Předpokládejme dále navíc,

že λ je nejmenší takové číslo, k němuž existuje číslo $\varkappa < \lambda$ s uvedenou vlastností. Ukážeme, že pak platí $\varkappa = 0$. V opačném případě, tedy kdyby bylo $\varkappa > 0$, mohli bychom totiž psát $\sigma^{\varkappa}(i) = \sigma(\sigma^{\varkappa-1}(i))$ a zároveň $\sigma^{\varkappa}(i) = \sigma(\sigma^{\lambda-1}(i))$, přičemž podle definice čísla λ by platilo $\sigma^{\varkappa-1}(i) \neq \sigma^{\lambda-1}(i)$, což ale není možné vzhledem k tomu, že σ je permutace. Takže skutečně $\varkappa = 0$, a tedy máme $i = \sigma^{\lambda}(i)$. Přitom platí $\lambda > 1$, poněvadž $\sigma(i) \neq i$. Kromě toho z minimality čísla λ plyne, že prvky $\sigma^h(i)$ pro $h = 0, 1, \ldots, \lambda - 1$ jsou vzájemně různé. Takže permutace

$$\tau = \begin{pmatrix} i & \sigma(i) & \ldots & \sigma^{\lambda-1}(i) \end{pmatrix}$$

je cyklus délky λ.

Uvažme nyní permutaci $\tau^{-1} \circ \sigma$. Všechny samodružné prvky permutace σ jsou také samodružnými prvky permutace $\tau^{-1} \circ \sigma$. Navíc také prvky $\sigma^h(i)$ pro $h = 0, 1, \ldots, \lambda - 1$ jsou očividně samodružnými prvky permutace $\tau^{-1} \circ \sigma$. Má tedy permutace $\tau^{-1} \circ \sigma$ více samodružných prvků než permutace σ. Je-li $\tau^{-1} \circ \sigma$ identická permutace, pak $\sigma = \tau$. V opačném případě lze permutaci $\tau^{-1} \circ \sigma$ podle indukčního předpokladu rozložit na součin vzájemně nezávislých cyklů ve tvaru $\tau^{-1} \circ \sigma = \rho_1 \circ \cdots \circ \rho_t$. Přitom prvky vystupující v cyklech $\rho_1, \ldots, \rho_t$ nejsou samodružnými prvky permutace $\tau^{-1} \circ \sigma$, takže jsou různé od prvků $\sigma^h(i)$ pro $h = 0, 1, \ldots, \lambda - 1$ vystupujících v cyklu τ. Takže odtud dostáváme $\sigma = \tau \circ \rho_1 \circ \cdots \circ \rho_t$, přičemž cykly τ a $\rho_1, \ldots, \rho_t$ jsou vzájemně nezávislé. Jednoznačnost takového rozkladu je zřejmá.

Cyklus délky 2, to znamená cyklus tvaru $\sigma = \begin{pmatrix} i & j \end{pmatrix}$, kde $i, j \in \{1, 2, \ldots, n\}$, $i \neq j$, se nazývá **transpozice**.

Věta. Nechť $n > 1$. Pak každou permutaci $\sigma \in S_n$ lze vyjádřit ve tvaru součinu několika transpozic.

Důkaz. Identickou permutaci lze vyjádřit například ve tvaru $\begin{pmatrix} 1 & 2 \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} 1 & 2 \end{pmatrix}$. Pokud jde o neidentické permutace, z předchozí

věty plyne, že uvedené tvrzení stačí dokázat pro cykly. Pro libovolný cyklus $\sigma = \begin{pmatrix} j_1 & j_2 & \dots & j_\ell \end{pmatrix}$ ovšem platí

$$\begin{pmatrix} j_1 & j_2 & \dots & j_\ell \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} j_1 & j_\ell \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} j_1 & j_{\ell-1} \end{pmatrix} \circ \cdots \circ \begin{pmatrix} j_1 & j_3 \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} j_1 & j_2 \end{pmatrix},$$

což potvrzuje možnost rozložit každou neidentickou permutaci na součin transpozic.

Nechť $(i_1, i_2, \dots, i_n)$ je libovolné pořadí prvků $1, 2, \dots, n$. Jsou-li $s, t \in \{1, 2, \dots, n\}$ takové prvky, že $s < t$ a $i_s > i_t$, pak říkáme, že prvky i_s, i_t tvoří **inverzi** v pořadí $(i_1, i_2, \dots, i_n)$.

Pro libovolnou permutaci

$$\sigma = \begin{pmatrix} 1 & 2 & \dots & n \\ i_1 & i_2 & \dots & i_n \end{pmatrix}$$

z S_n definujeme její **paritu** $\wp(\sigma)$ předpisem

$$\wp(\sigma) = (-1)^{\Im(i_1, i_2, \dots, i_n)}, \quad \text{kde } \Im(i_1, i_2, \dots, i_n) \text{ je celkový počet všech inverzí v pořadí } (i_1, i_2, \dots, i_n).$$

Říkáme, že uvedená permutace σ je **sudá**, je-li $\wp(\sigma) = 1$, to znamemá obsahuje-li pořadí $(i_1, i_2, \dots, i_n)$ sudý počet inverzí. Říkáme, že tato permutace σ je **lichá**, je-li $\wp(\sigma) = -1$, to znamemá obsahuje-li pořadí $(i_1, i_2, \dots, i_n)$ lichý počet inverzí. V kontextu předchozí věty ovšem charakterizujeme sudé a liché permutace ještě jiným způsobem.

Věta. Nechť $n > 1$. Pak permutace $\sigma \in S_n$ je sudá, resp. lichá, právě když každé vyjádření σ ve tvaru součinu transpozic obsahuje sudý, resp. lichý počet transpozic.

Důkaz. Tvrzení bude dokázáno, ověříme-li, že pro libovolné transpozice $\begin{pmatrix} i_1 & j_1 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} i_2 & j_2 \end{pmatrix}$, …, $\begin{pmatrix} i_t & j_t \end{pmatrix}$ z S_n platí

$$\wp\big(\begin{pmatrix} i_1 & j_1 \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} i_2 & j_2 \end{pmatrix} \circ \cdots \circ \begin{pmatrix} i_t & j_t \end{pmatrix}\big) = (-1)^t,$$

tedy že složením sudého, resp. lichého počtu transpozic vznikne sudá, resp. lichá permutace. Poněvadž identická permutace je sudá, bude k tomu účelu stačit následující úvaha.

Nechť $\sigma \in S_n$ je libovolná permutace a nechť $i, j \in \{1, 2, \ldots, n\}$ jsou libovolné prvky splňující $i \neq j$, takže $\begin{pmatrix} i & j \end{pmatrix}$ je libovolná transpozice. Pak stačí ověřit, že $\wp\big(\sigma \circ \begin{pmatrix} i & j \end{pmatrix}\big) = -\wp(\sigma)$, tedy že složení permutace s transpozicí mění paritu permutace.

Ověříme tuto rovnost nejprve v případě, že uvedená transpozice je tvaru $\begin{pmatrix} k & k+1 \end{pmatrix}$ pro nějaké $k \in \{1, 2, \ldots, n-1\}$. Je-li ovšem $(i_1, i_2, \ldots, i_n)$ pořadí příslušné permutaci σ, je jasné, že pak $(i_1, \ldots, i_{k-1}, i_{k+1}, i_k, i_{k+2}, \ldots, i_n)$ je pořadí příslušné permutaci $\sigma \circ \begin{pmatrix} k & k+1 \end{pmatrix}$. V tomto pořadí se změnila pouze poloha dvou sousedních prvků, což znamená, že počet inverzí se zvýšil nebo snížil o 1. Změnila se tudíž parita permutace.

Uvažujme nyní obecnou transpozici, tedy transpozici tvaru $\begin{pmatrix} i & j \end{pmatrix}$, kde $i, j \in \{1, 2, \ldots, n\}$ splňují například $i < j$. Stačí si ale uvědomit, že takovou transpozici lze vyjádřit ve tvaru

$$\begin{pmatrix} i & j \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} i & i+1 \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} i+1 & i+2 \end{pmatrix} \circ \cdots \circ \begin{pmatrix} j-2 & j-1 \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} j-1 & j \end{pmatrix} \\ \circ \begin{pmatrix} j-2 & j-1 \end{pmatrix} \circ \cdots \circ \begin{pmatrix} i+1 & i+2 \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} i & i+1 \end{pmatrix},$$

kde na pravé straně se vyskytuje lichý počet transpozic výše uvedeného speciálního tvaru. Pak už jen stačí použít toho, co bylo ukázáno v předchozím odstavci.

Důsledek. Pro libovolné permutace $\sigma, \tau, \rho \in S_n$ platí

$$\wp(\sigma \circ \tau) = \wp(\sigma) \cdot \wp(\tau), \quad \wp(\rho^{-1}) = \wp(\rho).$$

Důkaz. První rovnost ihned plyne z předchozích dvou vět. Druhá rovnost plyne z první a z faktu, že $\rho \circ \rho^{-1}$ je identická, a tedy sudá permutace.

Buď n přirozené číslo. Označme A_n množinu všech sudých permutací množiny $\{1, 2, \ldots, n\}$. Předpokládejme dále, že $n > 1$,

a vezměme libovolnou lichou permutaci $\vartheta \in S_n - A_n$. Pak podle předchozího důsledku je možno uvažovat zobrazení

$$\gamma \ : \ A_n \ \rightarrow \ S_n - A_n$$

definované pro každou sudou permutaci $\sigma \in A_n$ předpisem

$$\gamma(\sigma) = \sigma \circ \vartheta.$$

Toto zobrazení podle již zmíněného důsledku převádí vzájemně jednoznačně všechny sudé permutace na liché permutace. Inverzním zobrazením ke γ je totiž zobrazení

$$\delta \ : \ S_n - A_n \ \rightarrow \ A_n$$

definované pro každou lichou permutaci $\tau \in S_n - A_n$ předpisem

$$\delta(\tau) = \tau \circ \vartheta^{-1},$$

neboť pak $\delta \circ \gamma$ je identita na A_n a $\gamma \circ \delta$ je identita na $S_n - A_n$. Čili γ a δ jsou vzájemně inverzní bijekce mezi množinami A_n a $S_n - A_n$. To ukazuje, že sudých i lichých permutací množiny $\{1, 2, \ldots, n\}$ je stejný počet a že tento počet je roven číslu $\frac{n!}{2}$.